

og det ikke videre at betjene». Men før så galt hendte hadde Arøbo under sine visitasreiser skrevet pragtfulle skildringer av den stor-slagne norske natur.

Om vår temperamentsfulle gnaver i fjellet — lemenet — skriver Arøbo dette dikt:

*Med fire korte Ben, end Musens noget breder',
Paa Rumpen stub oc kost, lig Bjørnen paa de Steder;
Men Kjæften lang og spids, med to Par skarpe Tænder,
Som Egern-tænder gridsk; naar du dem Kjeppen vender,
De ikke gjøre Ben, men fast paa Tanden lide,
Den Rumpen mod en Sten, saa fast i Kjeppen bide,
At du dem kaste kan: de Hunden saare kunne,
Og naar den bider en, da sankes samme Stunde
Saa mange, der nær er', og fast ad Hunden snerre,
Og skrige græseligt, som Egerne, ja verre.
De er' at føle paa som Gæsling, ung og liden,
Men Farven brandgul er, sortpletted Ryg og Siden.
Om det saa hænder sig, den falder ned paa Vandet,
Kan den som anden Gris sig svømme strax til Landet.
Han bygger Vinterbo paa Muldvarpens Manere,
Gjør mange Veier smaa; de Græs med Rod fortære,
Saa Bonden faar sin Eng det først' Aar ei i Lave,
Naar Lemmend efter Høst begynder den at gnave;
Saa bor han i sit Hus ret hele Vinters Tider,
Til Solen liflig varm med Vaarens Dag opskrider,
Og lokker Græsset nyt af Jorden op den kolde.
Naar Lemmend smager det, da maa han Trøje holde;
Thi skede det ej saa, han lagde Bonden øde,
Og inden Sankte Hans aad op al Jordens Grøde.*

FINN KLEVEN

Formannen som kom

Oberstløytnant Johannes Havig er født og oppvokset i Trondheim. Etter studenteksamen i 1937 har han viet sitt liv til forsvaret. Han ble vernepliktig offiser i 1938 og deltok i kampene mot de tyske invasjonstropper i Nord-Trøndelag.

I 1941 drog han via Sverige til England og tjenestegjorde i norske og engelske avdelinger. I 1945/46 gjennomgikk Havig Krigsskolen og senere stabsskoler i Norge, England og U.S.A. Han har virket som offiser i hæren og luftforsvaret i forskjellige deler av vårt land, før han i 1960 ble betaljonsjef på Ørlandet Flystasjon og i 1964 sjef for Luftkrigsskolen i Trondheim.

Johannes Havig har siden ungdomsårene benyttet enhver anledning til å komme til fjells, hvor han enn har oppholdt seg i stillingsmedfør. Selv om han således er kjent med fjellet i mange andre strøk, har likevel Trøndelagens fjell og T.T.s hytter blitt hans kjæreste område.

Foreningens nye formann fyller således alle krav til utdannelse, administrativ erfaring og interesse for T.T.s formål. Det var derfor naturlig for valgkomitéen å spørre ham når nå problemet med ny formann skulle løses.

Han er selv klar over at dette er en jobb og ingen sinecure. Vi kan bare ønske lykke til, og en hjelpende hånd fra medlemmene til ham og hans styre i arbeidet for å fremme foreningens sak.